

PARA JULIO GIZ

Ao lembrar ou escoitar o nome de Manuel Rodríguez López, ou ben Oreste, acuden á mente una chea de adxetivos tales como amigo, fidelidade, familia, honradez, sencillez, traballador, escritor entre outros calificativos, non menos honrosos que se lle póden atribuir a un home de ben coma él.

El que foi informador puntual e gratuito de cantos eventos organizaron e levaron a termo as entidades culturais galegas en Cataluña, que sempre se moveu dun lado para outro pola súa conta motivado pola ansia de espallar a nosa cultura e sevir a Galicia ou diría que ata á sociedade en xeral. Por novo que deixou Galicia, "Oreste" non se despegou da súa Paradela natal e boa parte do seu tempo de vagar dedicouno á Cultura sin dixer de ser un bo traballador nunha empresa punteira do momento na que cumpriu intacheblemente o seu cometido administrativo contando por riba de todo a súa familia que foi o seu centro de atención sin deixar de estar pegado á súa familia que foi o seu centro de atención e ela tamén lle correspondeu e o sigue facendo como tamén lle corresponde Paradela por medio do seo alcalde J. Manuel Mato e os moitos amigos imposible de nomerar un a un. Pero falemos dalgúns coma o lugués Julio Giz, o crego Jesús Mato, Yolanda Díaz Gallego, Alfredo González quen entre outras cousas coas que lle homeaxou foi musicando algúns dos seus poemas e mantendo a inquebrantable amizade coa familia a máis de intentar outras que non son realizables por una sola persona nin por una ducia. Mais, esperemos que algún día nos impliquemos todos. Poderíamos nomear a moitos outros comúns que non esquezo, pero non intento seguir un listado, porque inda que quixera sería imposible ou cansaría e por outro lado algúns están xa no Ceo coma él. Pois non él póde ser noutro sitio ou ben non estaría ninguén. El que tampouco esquecerá s ningún e estará tratando de facer sitio para os seus como fixo aquí inda que non quedara para él e estará escribindo verdades ou denunciando atropellos que moitos non vemos ou non queremos ver. Pero a súa pluma ou bolígrafo non os deixará de rexistrar

Á parte dos Centros Culturais, Manolo contactou con moitas persoas da nosa colectividade galega en Cataluña de diferentes profesións e condición, que por unha cousa ou por outra salientaron ou tiveron algo que dicir das súas vidas ou desta terra na que ramificamos e dalgún xeito enraizamos sin por iso desprendernos de Galicia como tampouco Manolo. Pois quen máis quen menos témolo corazón partido como di a canción de Alejandro Sanz, pero sentímosnos cómodos, recoñecidos e enteiramente satisfeitos.

El que andou fixo amigos en todas todas partes e de bastantes dos que contactou relatou aa suas vidas. E eles igual que os devanditos eventos ou actividades das Entidades, foron recollidos e rexistrados en dous coñecidos tomos de escritos seus editados polo Centro Galego das Ramblas titulados Gallegos en Cataluña e G. en C. 2

Tendo dito xa arriba,"escritor", é preciso voltar a palabra para expresar algo encol do que teño matinado moitas veces dende aí moito tempo. Dado que os galegos todos en Barcelona -digo en Cataluña- non fixemos o que él merecía de nós e que aínda temos algo que poder facer para homenaxearlle e presentarlle os nosos respetos e agradecemento polos sevizios á colectividade e a Galicia ¿por qué non inténtalo?.

Dixen todos pero quédome coas asociacións para tratar de chegar a todos para menaxearlle conxuntamente e logo propoñer á Academia Galega das Letras, que se lle asigne un ano para nomearlle Persoeiro das Letras Galegas coa norma instituída.

R.A.R.

ISTO PARA TÍ AMIGO ORESTE, QUE ESPERO DEIXES A TÚA HUMILDADE E A SENCILLIED E TE COLOQUES XUNTO DOS GRANDES. NON TE COLOQUES NO SITIO MAIS AILLADO DONDE OS NON IMPORTANTES. POIS SI BEN ESTAS PLSBRAS NON SON DE NINGÚN PERSOEIROCOUSA QUE A TI NON CHE IMPORTA, TAMPOUCO ESTÁN ORNENADAS COA TUA MAESTRÍA PERO SI DICTADAS POLO CORAZON COA GARIMOSA LEMBRANZA DE QUEN QUIXERA SEGUIR VÉNDOTE POR AQUÍ E COMPARTINDO ALGÚN ACTO. IMAXINO QUE ESTARÁS BEN E QUE TE ATOPARÁS CON MUITOS DOS NOSOS. EU INDA QUE ME ATOPO BEN E A MIÑA FAMILIA TAMÉN ATÓPOME XA NA FILA DOS QUE POR LEI NATURAL TEMOS QUE IR DEIXANDO ISTE VAL CHAMADO TERRA E PÍDOCHE QUE ME ALUMEEES E ME GUIES NO CAMIÑO. RESPEUTO O DE SANTAGO TEÑO MUITO QUE CHE PODER DICIR PERO NON É O DÍA. COA FESTIVIDADE DO APÓSTOLO AINDA SEGUIMOS SOÑANDO.

A TUA FAMILIA VEXO A DE CANDO EN CANDO E PODES ESTAR CONTENTO; POIS A MÁIS DE ESTAR BEN, SALVO O GRANDE SENTIMENTO DE NON VERTE E TERTE CON ELES FÍSICAMENTE E QUE A IRENE SÍNTESE MAIS SOLA POLO FEITO DE ESTAR O SANTI NA INGLATERRA E QUEN SE CONVERTIU NO TEU RETRATO POLO DE MAIS TODO BEN E ESTÁN TODOS ELES, I INCLUÍDO UN NETO TEU, FILLO DE SANTI QUE LEVA O SANGUE DA CEPA E POR SUPOSTO O ENRIQUE. TODOD ELES A FACER O QUE POUÇOS SON CAPACES. A TUA OBRA, SENDO XA IMPORTANTE CANDO A TUA PARTIDA REVALORIZOUSE E MEDROU. POIS POR ELES MESMOS E A ESTIMABLE COLABORACION DALGUNS AMIGOS TEU QUE PÓDES IMAXINAR, POR MEDIO DA OBRA OU APOYÁNDOSE NA MESMA ESTÁ SENDO COÑECIDA MÁIS ALO DO ÁMBITO GALEGO E COIDO QUE ESTÁ AVOCADA A SER COÑECIDA POLO MUNDO ENTEIRO.

MUITOS ESTÁN A ESCRIBIR MOVIDOS POR TI. PARADELA LEVANTOU UN CENTRO CULTURAL QUE LEVA O TEU NOME E VAI ENCHÉNDOSE DE LIBROS CHEGAN Ó MESMO ANO TRAS ANO DE ESCRITORES QUE PRESENTAN AS SUAS OBRAS PERSIGUINDO UN PREMIO QUE O CONCELLO CONCEDE AOS PASAN A CRIBA A MÁIS DE PUBLICAR A OBRA GAÑADORA QUE LEVA O TEU NOME E CADA ANO SON MÁIS OS QUE PARTICIPAN. TEÑO MUITAS OUTRAS COUSAS QUE PODERÍA CONTARCHE PERO VOU REMATAR XA. MAIS NON SIN DECIRCHE QUE ME ATOPO MUY LEDO DO QUE DO QUE EN GALICIA TEÑEN FEITO CARA TI E A TUA OBRA DA QUE ALGUNHAS COUSAS AÍND A PODEN AÍDA SER MÁIS ILUSTRATIVAS QUE CANDO AS CRIACHES.

Recibe o meirande afecto e aperta e deica cando Deus queira xa que á súa vontade ninguén pode opoñerse,
R. A. R.